

ג'ס"ג

קיצי 1900

ע'נת א'ע'ר

של רבינו יוסף ע'קטיא זצוק"ל

מאת: הקטן דוד בן שמואל אטלי

הקדמה

עלינו לשבח לאדון הכל, על כל הטוב אשר גמלנו וזיכנו ללמוד מספר גנת אגוז, שהוא הספר הראשון שהוציא לאור, מוריניו ורבינו רבי יוסף ב"ר אברהם ג'יקטליא זצוק"ל, בעל המחבר ספר **שערי אורה ושערי צדק** ועוד.

את הספר גנת אגוז חיבר רבי יוסף ג'יקטליא, בסאלה שבספרד, בהיותו בן **עשרים ושש**, בשנת שלשים וארבע לאלף הששי.

השתדלתי בכל מאודי להיצמד ככל האפשר ללשונו הטהורה של הרב זצוק"ל ואני תפילה לא"ל רחום וחנן שלא תצא תקלה מידי בחיבור זה וה' ברחמיו יכפר.

אמר יוסף הקטן ב'ר' אברהם זצ"ל ג'יקטליא.

תורת ה' תמימה.
יפה כלבנה ברה כחמה.
כל דרכיה, דרכים מסודרות.
אמרות ה', אימרות טהורות.
אבנים גדולות אבנים יקרות.
היא מקור לכל המקורות....

אל **גנ"ת אגוז**? ירדתי לראות
את המלך י"י צבאו"ת
ועוררתי המחשבה הטהורה
בסוד שלשה דרכי התורה
ג'מטריא נ'וטריקון ת'מורה...

בהיות **אגוז**? שם הגנה
ולכך היתה הכוונה
וב**אגוז** תמצא נסתר ונגלה
חיצון לשמירה פנימי מופלא
כי דרכי התורה גלויות ונסתרות
פשטים לשמירה וסודות נשמרות...

על היות **גנ"ת** ראש הפסגה
ואגוז? סתר המדריגה
בהיות הנסתרות לה' אלקינו
והנגלות לנו ולבנינו
ובהיות הסוד מובן בתכונתו
והוא כחתן יוצא מחופתו...

ספר גנת אגוז נחלק לשלשה חלקים: חלק **השמו"ת**, חלק **כ"ב אותיות** וחלק **הנקו"ד**.

החלק הראשון, והוא חלק שמותיו יתעלה.

שעריו חמשה.

שער **ההוי"ה**. שער **הכנו"י**. שער **ההיכ"ל**

שער **הש"ם**. שער **הצבאו"ת**

ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית י"י.
זה השער ליהוה צדיקים יבואו בו.

שער ההוי"ה

דע כי כל שמותיו שהוא יתעלה נקרא בהם, אין בכולם שם שמעיד תכלית העדות הברורה בסוד ייחודו ומציאותו, כי אם השם המעיד על ההוי"ה, שממנו נגזרים שני שמות אחרים

א. סוד השם המיוחד יהו"ה, ראש לכל ראש ורם על הכל

יהו"ה - יו"ד ה"א וא"ו ה"א הוא השם המיוחד לו ית', שלא נתחדש בחידוש העולם כמו שנאמר " קודם שנברא העולם, היה הוא ושמו בלבד " פרקי דר"א. שמו נאמר ולא שמותיו. שמו אחד ואין אחר.

בכל מקום יהו"ה - הכוונה בו ה' אחד וזהו סוד מעשה מרכבה.
יהו"ה סודו במעשה מרכבה כו"ו = יהו"ה אחד
כ"ו = 26 כמניין שם יהו"ה - ז"ו = 13 כמניין אח"ד
וזה העדות בהיותנו בכל יום מעידים " ה' אלקינו ה' אחד "

דע לך ששם הוי"ה הוא השם המורה והמעיד על אמיתותו ית', והוא שם אחד לבד אשר מעיד על הווייתו וקדמותו ית"ש ומראה על היותו נבדל מכל צד הרגש, חומר וצורה. ומאמיתת מציאות שאר כל הנמצאות כולה, נוכל להעיד על אמיתת מציאותו ית' כי מאחר שהוא אמיתת כל ההוי"ה, כל הנמצאים תלויים בו וכל הנמצאים יתבטלו לביטולו מפני שהוא יסוד היותם ומציאותם.

מה שאנו אומרים ב- שמו, הכוונה היא לא לצורת האותיות כי אם לאמיתת מהות ההוי"ה. כל שאר השמות אשר ית"ש נקרא בהם זולת זה השם המיוחד, נקראים בשם המורה על אותה פעולה או העניין או המעשה ולפי השעה.
ואחר שכן, הרי לך כי כל שמותיו ית' בלתי שם המיוחד מחודשים הם בחידוש העולם, ומאמיתת מציאות שם המיוחד המורה על ההוי"ה, נתחדשו.
ומה שאמר הנביא ישעיה מבי' ח' " אני ה' הוא שמי " כאילו אמר : אני הוא ההוי"ה האמיתית, ושמי ואמיתתי אחד הם. כי שמי הוא סוד הויתני, והויתני הוא סוד אמיתתי.

ועל זה הסוד נאמר זכריה יד' ט' " ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד " כלומר בהיות העדות עליו שהוא אחד, הרי גם העדות על שמו, כי הוא ית"ש מעיד על אמיתתו ולפיכך תמצא יהו"ה מעיד על יהו"ה אחד בסוד כו"ו.

אך מאחר ואין לו צד חידוש, ומאחר שאינו מחודש, איך יכילהו כלי מחודש ח"ו.
לכן נעלם מן הקריאה כפי האותיות ונקרא בשם אדנ"י שהוא סוד היכ"ל - סוד ה"ס = 65
וזה שאומר הנביא חבקוק ב' כ' " ויהו"ה בהיכ"ל קדשו ה"ס מפניו כל הארץ "

היכל זה מורה אדנותו והסתירו מהכל.

ומה שיש להתבונן, כי על היות זה השם יתברך ויתעלה עומד בלי שני, וכמו שהוא אינו משתנה, כך שמו המיוחד לו אינו משתנה ומעיד עליו סוד מציאותו והויתו קודם שנברא העולם, במציאות העולם ואחר מציאות העולם. בס"ה ה' מלך תהלים י' טז' ה' מלך שם צז' א' ה' ימלוך לעולם ועד שמות יח', הרי לך כי שמו מעיד עליו קודם הזמן, ובזמן, ואחר הזמן, שהוא אינו משתנה מהויתו יתברך.

דע לך כי כל שמותיו, אשר הוא יתברך ויתעלה שמו לעד, נקרא בהם, אין בכולם שם המעיד על ייחודו ומציאותו כי אם השם יהו"ה שממנו נגזרים שאר שמותיו וכינויו. והוא השם המיוחד, תחילת ההויות כולם, אשר מעיד על כולם, סובל את כולם וסובב בכל.

שאר שמותיו, הם מחודשים ומורים על פעולותיו יתברך, וכל שם ושם נגזר לפי הפעולה. ואומנם כי שם ההוי"ה נחלק לשלושה שמות שהם שם יהו"ה אהי"ה י"ה וכולם הם שימוש שם המיוחד ואין בהם שם שיגיע לתכלית עילוי. אמנם לאחר שהתחיל לחדש את העולם, נתחדשו לו שאר השמות כולם ויש להתעורר על היות כל השמות שהוא ית' נקרא בהם, נמשכים מהמשכת כח שם המיוחד שהוא שם בן ארבע אותיות, וזה הביאור.

גימטריא שם יהו"ה לעולם כ"ו וסימנס כ"ף ו"ו אשר עולה יב"ק (112)
בס"ה י"ג יק"ב חצב בו"י ישעיה ה' ב' או אומר " ויעבור את מעבר יב"ק " בראשית לבי' כב'.

וכמו כן שתי אותיות כ"ו במספרם עשרים וששה.
והנה עשרים וששה עולה בגימטריא תתל"א, ובחזרת חלילה הוא אלף מאתיים שלושים ואחד דהיינו א' רל"א שהוא הוא רל"ב - סך כל שמות הקודש ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן

תתל"א הוא גם גימטריא **כת"ר תור"ה** וגם **עשר"ת הדברי"ם** אשר שניהם נמשכים מכח השם המיוחד העולה במספרו הפשוט כ"ו. ואחר שכבר ידעת סוד אלו הסימנים הפרטים, נוכל להיכנס בסדר שאר השמות, כיצד הם נמשכים מכח השם המיוחד.

ואלו הם השמות שהוא יתברך נקרא בהם: **יהו"ה, אהי"ה, אדנ"י, יהו"ה אלהי"ם, י"ה יהו"ה, יהו"ה שד"י, יהו"ה צבאו"ת, יהו"ה אלו"ה, א"ל**

א. יהו"ה אהי"ה אדנ"י

כבר ידעת ששם **יהו"ה** בגימטריא עולה כ"ו, ושני השמות **אהי"ה אדנ"י** עולים יחד פ"ו

התבונן באותיות כ"ו **כ"ף ו"ו**: שתי אותיות הראשונות **כ"ו** ושתי האותיות האחרונות **פ"ו**
כ"ף ו"ו: שתי אותיות החיצוניות **כ"ו** ושתי האותיות הפנימיות **פ"ו**

כמו כן החצי הראשון מכל אחד ואחד מעיד על שם כ"ו **י"ה א"ה א"ד** סודו כ"ו ואלו החצי האחרון דבק באותיות **כ"ו** בסוד **כ"ף ו"ו** **ו"ה י"ה נ"י** סודו פ"ו החצאים הראשונים סובלים את האחרונים וכולם נמשכים בכח שם המיוחד שהוא ראשון בסוד **כ"ו** והוא אחרון בסוד **פ"ו** ונתלים בו הן בסוד מספרו והן בסוד אותיות מספרו.

ב. יהו"ה אלהי"ם

שם **יהו"ה** סודו כ"ו, וסוד **כ"ו** בפירושו, **כ"ף ו"ו**, שסודו **יהו"ה אלהי"ם**, שסודו **יב"ק (112)** הרי לך **כ"ו** סובל את **פ"ו** כעניין שכתבנו למעלה ומה שיש לך להתבונן ולדעת כי שם **אלהי"ם** הוא סוד **אהי"ה אדנ"י**, שהוא סוד **פ"ו**, וכל מה שפירשנו למעלה הוא הדין בעצמו בזה השם שהוא שם **אלהי"ם** אשר נמשך מכח שם **יהו"ה**.

ג. י"ה יהו"ה

אין אנו צריכים לבאר בו ביאור גדול שהרי הוא מבואר מעצמו, כי **י"ה**, שם נגזר הוא משם **יהו"ה**, והוא חצי השם.

ד. שד"י יהו"ה

שני השמות אלו מעידים זה על זה. **שד"י** עד נאמן ש די יהו"ה ואין צורך בשמות אחרים. יהו"ה הוא לבד נקרא שם, כי השאר כינויים הם. ומדוע נקרא שם, בהיות **שד"י** מעיד עליו שבו בלבד די לו. ולכן **שד"י יהו"ה** עולים בגימטריא **ש"ם (314 ועוד 26 הם 340 כמנין ש"ם)**

ה. יהו"ה צבאו"ת

דע לך כי השם מבואר הוא בהיותו נקרא **ה' צבאו"ת** כלומר כל צבאות העולם מתהווים מכח שם ההוי"ה ובו הם נמשכים כי צבאו"ת סמוכין הן ליהו"ה ומתקיימים מהמשכתו. כי ההוי"ה גורמת להם להיות נמצאים, שאם אין שם הוי"ה אין שם צבאו"ת.

ו. יהו"ה אלו"ה א"ל

סוד השם המיוחד בעניין חשבון אותיות ומלות עולה א"ל בזו הדרך.

חשבון - יהו"ה = 26

אותיות - אותיות = 4

מילות - כולל = 1

31 כמנין א"ל

ודע כי שמות הכינוי הם שלושה: **א"ל אלהי"ם אלו"ה**

א"ל הוא סוד הבניין המקבל כח מהשם המיוחד בסוד חשבון אותיות ומילות.

אלהי"ם ואלו"ה מקבלים כח מהשם המיוחד, חציו הראשון תמצא ב**אלהי"ם** וחציו השני ב**אלו"ה** דהיינו: **א"ל** הוא סוד הבניין

י"ה באלהי"ם - מראה על פעולה

ו"ה באלו"ה - מראה על תנועה

הרי לך, לאחר כל מה שביארנו, עדות ברורה שכל השמות שהוא יתברך ויתעלה לעד נקרא בהם נמשכים מכח שמו המיוחד יהו"ה וזולתו אין להם קיום ועל כך עדות היות שם ההוי"ה נותן כח בכל הנמצאים בהיותו קדמון לכל וסובל את הכל.

אך אל יעלה על הדעת, ותאמר שמאחר ואלו השמות כולם תלויים בשם המיוחד, ומאחר שכל אלו השמות נכללים בו, הרי גם הם נמצאים בהימצא השם המיוחד.

הרי כבר אמרנו שלפני שנברא העולם, אין לו שם זולתו ית', ושמו מעיד על ההוי"ה. לפיכך בהתחדש צורת האותיות ונתחדש העולם, נתחדשו לו ית' שאר כל השמות הנמשכים אחר ההוי"ה.

מעשה בראשית ...

בחידוש העולם לא נשתמש בשם המיוחד בפירוש אלא בשם אלהי"ם, והוא כדי להפריש בין השם המעיד על היותו ית', ובין שאר כל שמותיו הנגזרים לפי הפעולות שנתחדשו בחידוש העולם.

לכן, כשהתחיל לחדש העולם, הוצרך להיקרא בשם המורה על הפעולה, ואמר: " **בראשית ברא אלהי"ם** " ולא אמר " **בראשית ברא ה'** " כדי להודיע ששם יהו"ה לא נתחדש לו בחידוש בראשית כי זה השם, מיוחד הוא לו קודם לכן, אך לעומתו שם אלהי"ם שורשו נתחדש בחידוש העולם והוא נמשך אחר שמות ההוי"ה שסודם: יהו"ה יהו"י י"ה, ומקבל כוחו משם יהו"ו (אהי"ה) ושם י"ה, כפי שיתבאר ב"ה בשער הכינוי.

שם אלהי"ם (גימטריא פ"ו) מורה על מלאכת הטב"ע (גימטריא פ"ו) וזה הכנו"י (גימטריא פ"ו) נתחדש בחידוש הכס"א (גימטריא פ"ו), כי הטב"ע הוא סוד הכס"א באומרו: " השמים כסאי והארץ הדום רגלי " ישעיה סו' א' והשמים מחודשים הם.

נמצא שהפעולות נכרכות בשם אלהי"ם, ואמנם יהו"ה הוא הפועל את הכל. והעיקר הגדול הוא שבכל מקום שאתה מוצא יהו"ה אלהי"ם, לדעת כי אלהי"ם נמשך מכח שם יהו"ה. ומה שהוא אומר יהו"ה הוא האלהי"ם מלכ"ס א יח' לט' כאילו אמר יהו"ה הוא הפועל, ושם אלהי"ם הוא מורה על הפעולה.

ודע לך כי שם המיוחד הגדול והנורא, יש לו שתי דרכים שמתוכם מתברר סוד האלקות כבאומרו פעמיים " ה' הוא האלקים - ה' הוא האלקים " מלכ"ס א יח' לט'

הדרך א', סימן אותיותיו שהן יהו"ה שסימנו כ"ו
הדרך ב', סוד מלוי האותיות שהשם המיוחד נקרא בהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א שסימנו מ"ה

ושני הסימנים הללו מורים שם אלהי"ם.

כ"ו מורה יהו"ה אלקים בדרך כ"ף ו"ו
מ"ה סודו אלהי"ם בדרך מ"מ ה"א

וזה אומרו "ה' הוא האלקים" בסוד כ"ף ו"ו, "ה' הוא האלקים" בסוד מ"מ ה"א ושני סימנים אלה כ"ו - מ"ה מכוונים בפסוק הראשון שבברכת כהנים והוא סוד " יברכך יהו"ה וישמרך שלוש אותיות ראשונות בסוד י"ו = כ"ו - שלוש אותיות אחרונות בסוד כה"כ = מ"ה הרי לך ראשי תיבותיו של זה הפסוק בסוד כ"ו, ותכלית תיבותיו בסוד מ"ה.

ומכאן יש לנו לחזור לכוונתנו ונאמר כי השם המיוחד הוא סיבת כל ההויות ומציאותם, וזולתו אין להם קיום. ושם אלהי"ם שבו נברא העולם, ובו נעשה כל מעשה הטבע, כוחו והמשכתו משם ההויה הוא, ואין לו קיום בלתי השם המיוחד.

לפיכך התחיל ית' ואמר " **בראשית ברא אלקים** " כאילו אמר בראשית ברא הטב"ע וברא הכס"א בשם אלהי"ם, שנתחדש בחידושם.

וזה שאמר ברא אלקים ולא אמר ברא ה', כי שם ההוי"ה נסתר בבריאה, ושם אלהי"ם שהוא הכינוי לחידוש העולם, נטפל לטבע - דהיינו הוטבעו בו כל הטבעים במעשה בראשית.

זבח לאלהי"ם יחרם...

ואם בכל זאת תאמר אלהי"ם ראשון הוא ח"ו, ת"ל: " **זבח לאלהי"ם יחרם בלתי ליהו"ה לבדו** " שמות כבי יט', כלומר כל העובד לפניו בהיותו מתכוון שתכלית אמיתתו של ה' ית' היא האלקות, הוא יחרם, כלומר אין עבודתו ראויה, שהרי תולה אמיתתו של ה' ית' אחר החידוש, מאחר ועובד אותו ית' מצד שם אלהי"ם ולא מצד שם הוי"ה.

וזהו סוד אומרו " **בלתי ליהו"ה לבדו** ", שלא תהיה עבודה סמוכה לשם אלהי"ם, שהרי אלהי"ם, רבים נכללים בו. אמנם תהיה עבודתו סמוכה לשם יהו"ה בהיותם מאמינים בו ית' שהוא קדמון ויחיד והויותו גורמת למציאות שאר הנמצאים.

ועל כן לא תמצא מצוה בתורה להקריב לא קרבן ולא זבח, לשם אלהי"ם כי אם לשם יהו"ה כאומרו: " **אדם כי יקריב מכם קורבן לה'...** ".

ואל תטעה במה שתמצא " **זבחי אלקים רוח נשברה** " תהילים כא' יט', כי אין כאן מעשה בידים, לא זביחה ולא קורבן, כי אם להלוך ולהתנהג בדרכיו, דהיינו כוונתו היא לצורת ההתנהגות של האדם כלפי בוראו.

וכן כאשר הוא אומר " **בין עובדי אלקים לאשר לא עבדו** " מלאכי ג' יח' אין כאן עבודה בידים כי אם שוב להלוך בדרכיו.

שם אלהים אחרים לא תזכירו...

תכלית הכוונה בשם המיוחד היא שהוא שם ההוי"ה ולא עוד.

ועליך לזכור תמיד כי שם אלהי"ם כנוי הוא לה' ית' ולא שם, אמנם שם אלהי"ם מורה תכלית שאר כל הנמצאים זולתו ית', כאומרו: "שם אלהים אחרים לא תזכירו" שמות כג יג כלומר, כמו ששם הויה מראה אמיתתו ית', אלקים מראה אמיתת שאר כל הנמצאים ונקרא שם כלפיהם, אך כלפי שם הויה הוא לא שם אלא כנוי בלבד.

ולכן, במעשה בראשית שהוא חידוש כל הנמצאים זולתו ית', השתמש בשם אלקים ומה שאמר "שם אלהי"ם אחרים לא תזכירו" כוונה היא: שם שאר כל הכוחות העליונים הנקראים אלהי"ם לא תזכירו.

אעפ"י שתראו אותם מושלים בעולם, לא תזכירו כי אחרים המה, אחר אחרים הם נמשכים ולא מכח עצמם הם עושים, מושל יש עליהם ובמאמרו הם עושים מה שהם עושים. הם כחות נמשכים זה אחר זה, עד הסיבה הראשונה שהיא אמיתת הויה.

ועבדתם את ה' אלהי"ם...

לאור כל האמור לעיל, נאסרה העבודה לשם אלקים, וצריכה היא להיות סמוכה לשם הויה, שזהו סוד העדות ברורה שהוא יחיד וקדמון וסיבת שאר כל הנמצאים.

ומה שתמצא בכל מקום שם סמוך לאלקים יש לך להתעורר אצל הכוונה. ועל כך אמר דוד המלך ע"ה "כשמך אלקים כן תהילתך על קצוי ארץ" תהילים מח' יא' דהיינו כשמך שהוא שם הויה, אתה שהוא אלקים, כן התהילה נאווה לך. (ואין שמך חוזר לאלקים כי אם לשם הויה).

וכל אלו הדברים, מראים שאין להקשות ממה שנמצא בתורה ראשית קריאתו בשם אלקים כי כבר אמרנו כי אין זה השם מיוחד לו אלא כנוי הוא לו, ושם ההויה קודם. ועדות על כך, מה שאמר סמוך לחתימת מעשה בראשית "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהי"ם ארץ ושמים".

דהיינו, אל תטעה עצמך לומר כי שם אלקים קודם לשם הויה, כי שם אלקים כנוי הוא שנתחדש בחידוש העולם, והויה הוא שם בלבד וקודם לו. כי בלתי הויה אין לשום כנוי אפשרות להימצא. וכמו שהוא ית' ראשון וקדמון, כך שמו מורה קדמון וראשון בהיות שם ההויה מורה תכלית אמיתת המציאות וזולת ההויה אין לכל הנמצאים כולם מציאות.

סוד מציאותו ית'

אף על פי שתראה שם אלהי"ם שהוא ראשון במעשה הטבע (בראשית ברא אלהי"ם), שם הויה ראשון הוא להויה, שהוא מאמת מציאות כל הטבעים, שאם אין הויה במה יתהווה הטבע, ואם אין שם יהוה במה יתהווה שם אלהי"ם.

אמנם מאחר ואין בנו כח ויכולת השגה להגיע לראשית הויתו ית' או לתכלית, סתם לך הכתוב מכל וכל את סוד מציאותו שהוא יהוה כדי לסתום החקירה בו, והתחיל לפרש שם המורה על החידוש שהוא שם אלקים באמרו "בראשית ברא אלהי"ם".

אך לא פירש כלל מהות קודם הבראה כמו שנאמר "כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהי"ם אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים" דברים ד' לבי, ופירשו ז"ל חגיגה יא': מקצה השמים ועד קצה השמים אתה דורש, ואין אתה דורש מה למעלה ומה למטה, מה לפניו ומה לאחור, וכל המסתכל בארבע דברים אלה ראוי לו שלא בא לעולם.

ומה שתמצא שבתכלית כל החתימה אמר "ויכל אלהי"ם...", מאחר שסתם צורת מעשה הטבע, התחיל לומר "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהי"ם ארץ ושמים". דהיינו יהוה הוא השם, קודם ואחר שנברא העולם, אך כשנברא העולם נקרא אלהי"ם בכל מעשה הטבע והחידוש, אשר ראשית הוא לכל הכנויין ולחידוש העולם.

ואחר שהתעוררנו על כל אלו העניינים, יש לנו לחזור ולהתעורר במה שסודות השם המיוחד מבוארים בשלושה דברי קבלה. **גימטריא - נוטריקון - תמורה**

גימטריא - הוא סוד החשבון.

הרי כבר ידעת כי שם יהוה בגימטריא סודו כ"ו.

דע לך כי שם המיוחד יש לו ארבעה מיני שימושים ובשלושה אנו משתמשים בתורתנו, אמנם הרביעי אין אנו משתמשים בו בהיותו יסוד לבד. והרי אין אנו יכולים להשיג יסוד כי אם בנין בלבד. ודע כי השם המיוחד שסודו כ"ו הוא סימן ידוע וקבוע לפירוש האותיות שהן סוד שימוש: **יהו"ה, יה"ו, י"ה, י'**

השימוש הראשון **יהו"ה**
השימוש השני **יה"ו**
השימוש השלישי **י"ה**
השימוש הרביעי **י'**

ואין אנו משתמשים בשימוש הרביעי על היותו אות אחת אחרונה החוזרת להיות הראשונה לאותיות השם יתברך שמו.

יהו"ה

הוא סוד אמיתת ההוי"ה שאין זולתו קיום לשום נמצא, והוא סוד ההוי"ה הקדמונית.

יה"ו

אשר עולה בגימטריא 21 כמנין אהי"ה, **הוא סוד חידוש העולם**, אשר נמשך אחר ההוי"ה ולא תמצאהו שלם בשם ההוי"ה, כי זהו יהו"ה וזהו יה"ו שהוא חסר אות אחרונה מאותיות יהו"ה. **יה"ו הוא כאמור סוד הויית חידוש כל הנמצאים** הנכללים בסוד א,ב,ג,ד,ה,ו העולים בגימטריא יה"ו, והנמצאים מכח ההוי"ה הראשונה שהיא סוד היותו ית'.

י"ה

הוא סוד היות הגמול והעונש בעולם תלויים במעשה הנבראים, בהיות שם י"ה מורה על דין. כמו כן תמצא שם י"ה אינו שלם לא בשם יהו"ה שהוא ראשית ההוי"ה ולא בשם יה"ו שהוא יסוד היות החידוש. הרי לך שם י"ה מורה על היות כל המאורעות הנמשכות מאמיתת שמו יתברך כאמרו י"עם עונות תשמור י"ה אדנ"י מי יעמוד" תהילים קל"ג

י'

אות בפני עצמה, החוזרת ליסוד הראשון שהוא יהו"ה.

והרי לך שלושה שמות ראשונים מורים על שלוש מיני היות:

יהו"ה על הוי"ה קדמונית.
יה"ו (אהי"ה) על הוי"ה מחודשת
י"ה על הוי"ה יומית

וזהו הפירוש המורה סוד השם הנזכר כפי שינוי האותיות ואין הוי"ה זו דומה להוי"ה זו.

יהו"ה מיוחד לעולם לאמיתתו יתברך
יה"ו מורה על המצאות כל הנמצאים מאמיתת היותו יתברך
י"ה מורה סוד היות הגמול והעונש.

והרי לך **יהו"ה יה"ו י"ה י'** סדר נכון והכול חוזר להוי"ה ראשונה.

נוטריקון

מהו סוד חשבון יהו"ה שעולה כ"ו? הרי כבר ידעת כי סימן כ"ו הוא שימוש השם המיוחד בהיות שימוש, נוטריקון לאותיות, בזו הדרך:

יהו"ה - יו"ד ה"א וא"ו ה"א **סה"כ 10 אותיות**
יה"ו - יו"ד ה"א וא"ו **סה"כ 8 אותיות**
י"ה יו"ד ה"א **סה"כ 5 אותיות**
י' יו"ד **סה"כ 3 אותיות**
26 אותיות - כמנין כ"ו

הרי לך סוד הנכבד נגלה מתוך שני דרכי הקבלה שהם **גימטריא ונוטריקון** בהיות אותיות יהו"ה גימטריא מורה כ"ו, ובהיות אותיות יהו"ה יה"ו י"ה י' נוטריקון בסוד האמור לעיל אשר מורה כ"ו אותיות. ואחר שכן נבאר עתה סוד דרך השלישית שהוא דרך התמורה.

תמורה

כבר רמזנו בראש השער הזה על היות **יהו"ה** סודו ופירושו **ה' אח"ד**. וזהו סוד תמורת אותיות שם המיוחד.

ארבע אותיותיו מתחלפות בחברותיהן שלפניהם בסדר אלפא ביתא, יהו"ה סודו כוז"ו
ופירושו כך :

י'	תמורתה	כ'
ה'	תמורתה	ו'
ו'	תמורתה	ז'
ה'	תמורתה	ו'

הרי לך סוד יהו"ה בסוד התמורה שהוא כוז"ו וסודו וסימנו ט"ל שסודו יהו"ה אח"ד
ועל זה צווה אותנו ית' לייחד שמו פעמיים בכל יום, וסוד הייחוד הוא סוד דרכי התמורה

וזהו סוד "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" דברים ו' ד'
תמצא השם הראשון שבפסוק; יהו"ה ואחריו יהו"ה אחד.
כאילו בא האחרון ומפרש את הראשון; ובכך מעידים אנו, כי יהו"ה שאנו מזכירים תמיד סודו
יהו"ה אחד.

וזהו היסוד שעליך לדעת כי אין לו שם שיורה על אמיתתו כי אם אחד, ולפיכך נכלל בו אחד, בהיות
יהו"ה סודו ה' אחד, כלומר אעפ"י שאנו אומרים ה' אלוקינו בסוד חידוש העולם, ומלכות אלקינו
אנו מקבלים, מכל פנים יהו"ה הוא סוד ההו"ה האמיתית הקדמונית והוא שם אחד לבד קדמון,
ושם אלקים (באמרנו ה' אלקינו) הוא סוד קבלת מלכות שמים.

ועל כך תדע כי :

שמע ישראל יהו"ה	הוא סוד ההו"ה הראשונה
אלהינו	הוא קבלת מלכותו בהיותו מחדש בסוד אלקים.
יהו"ה אחד	הוא תשלום הפסוק בפירוש לשם יהו"ה הראשון.

וכשתכלול בסוד יהו"ה אח"ד סוד אמיתת מציאותו והיות יחודו קודם שנברא העולם וסוד חידוש
העולם וסוד קיום כל הדברים, אזי תדע למי אתה מייחד, והוא שם יהו"ה המורה סוד הו"ה לבד.

דין ורחמים ...

אמרו ז"ל בראשית רבא י"ב ט"ו "התחיל לברא עולמו במידת הדין, ראה שאינו מתקיים שתף עמו
מדת הרחמים" הדה"ד "ביום עשות יהו"ה אלהיים ארץ ושמיים", כי אין קיום לדברים בשם
אלהיים שהוא מידת הדין, בלתי שם יהו"ה שהוא מדת הרחמים.
ותדע שאעפ"י כי שם אלהיים נקרא מידת הדין, מדת הרחמים משותפת בו, והוא סוד חצי שם
המיוחד שסודו י"ה.
אך שם י"ה, אף על פי שהוא מדת הרחמים בשם שכולו דין שהוא שם אלהיים, מדת הדין הוא
בערך שם שכולו רחמים שהוא יהו"ה; והרי לך שם י"ה, מדת רחמים בשם אלהיים, ומדת הדין
בשם יהו"ה.

בריאה - עשייה...

אמנם, בשם אלקים הזכיר בריאה באמרו "בראשית ברא אלהיים", אך לשון בריאה אינו תשלום
המעשה. כמו שנאמר "יוצר אור ובורא חושך" ישעיה מה' ז'. אין החושך תשלום המעשה כי אם
העדר האור. או כאמרו "עושה שלום ובורא רע" שם שוב תמצא בלשון בריאה רע (כמו החושך) כי
בהעדר הטוב תמצא רע.

וזה אמרם ז"ל "אין רע יוצא מלמעלה" בראשית רבא נ"א ג'. כי כל הרע נמצא בזאת המציאות ואין
הוא מתגלה אלא כאשר מסתלקת ההשגחה האלוקית כמו שנאמר "כי אין אלהיים בקרבי
ומצאוני הרעות האלה" דברים לא' יז'

ואל תקשה באמרו "כי ירד רע מאת יהו"ה לשער ירושלים" מיכה א' יב' כי הסוד הוא בהיות
השגחתו ושמירתו מסתלקות, אזי נמצא רע בשערי ירושלים ואז נחרבה, כי אין רע מעשה זולתני
הטוב. ולפיכך תמצא לשון בריאה בחושך וברע, בהיות העדר משהוא נמצא מכח היפוכו; ואינו
תשלום המעשה כמו האור והטוב. כדוגמת הנר המאיר ומבטל החושך, הרי האור הזה הוא
המעשה, לעומת החושך שלא יכול להיכנס בגבול לאור ולהחשיך אותו. הרי לך לשון בריאה נופל
בדבר שאינו תשלום המעשה ולפיכך נאמר בריאה סמוך לשם אלקים ולחושך ולרע.

ומה שאמר "בוראך יעקב ויוצרך ישראל" ישעיה מב' ה', כשהזכיר יעקב שאינו תכלית הכוונה אמר
לשון בריאה, אך כשהזכיר ישראל נקט לשון יצירה, ללמדך שישראל הוא תכלית המעשה כאמרו
"לא יאמר עוד שמך יעקב כי אם ישראל" בראשית לב כח. וזהו סוד אומרו "יוצר אור ובורא חושך"
ואל תקשה במה שתמצא בכמה מקומות שם אלקים צמוד לעשייה כאמרו "והאלהיים עשה שיראו
ממנו" קהלת ג' יד' או "עשה האלהיים את האדם ישר" קהלת ז' כט' כי זה וכיוצא בו אינו עוסק
במעשה ממשי אלא סיפור עניין הוא.

לכן כל פעם שתמצא בריאה סמוכה לשם יהו"ה, או שם אלהי"ם צמוד למעשה, **התבונן היטב הכוונה בו** לאיזה צד הוא נוטה. כי הכוונה הישרה לעולם היא, בהיות כל ענין בריאה סמוך לאלהי"ם, ועניין ידוע נסמך מעשה לאלהי"ם. בראשונה אמר "בראשית ברא אלהי"ם" בהיות המציאות בלי צורה, ולכן פירש בו תוהו ובוהו וחושך. אך לאחר מכן, אמר "ויעש אלהי"ם את הרקיע ויבדל..." שזהו סוד בריאת השמים, **ובהיות הצורות נבדלות ומכוונות**, נאמר בהן מעשה.

וכן "ויעש אלהי"ם את שני המאורות", בהיות הצורות מכוונות ונבדלות, פירש: "את המאור הגדול ואת המאור הקטן" כפי שפירש ברקיע "ויבדל בין המים..." שאז הצורות הן ניכרות. וכן "ויעש אלהי"ם את חית הארץ" כשאמר לשון מעשה, מיד פירש: "למינה" שזהו הבדל צורות ומעשה גמור.

אמנם מה שנקט **בתנינים, בדגים ובעופות** לשון בריאה, כי תמצא קיומם בהפך השאר. **התנינים** נמצאים במקום שאין טבעיות לשאר הנמצאים שנאמר "המוליכך במדמר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב" דברים ח' טו' ואמר הנביא "בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם" ירמיה ב' ו' וכן תמצא מזונותם בלתי טבעיים לשאר כאומרו "ונחש עפר לחמו" ישעיה סה' כה' **הדגים**, קיומם הפך השאר, שאין חיה ואדם מתקיימים בשכונתם במים עצמם. **העופות** פורחים באוויר בהפך שאר המצאים. הרי לך תנינים דגים ועופות, קיומם בהפך השאר. וכל דבר שהוא הפך לשכנגדו נאמר בו בריאה כמו שאמרנו, כי בהעדר הטוב ימצא הרע.

כמו כן, מה שאמר "ויברא אלהי"ם את האדם" בראשית א' כז' בהיות תחילת בריאה כל אדם גולם בלתי נשמה. אך בהיות הצורה מגעת אמר בו "וייצר יהו"ה אלהי"ם את האדם" שם ב' ז'

ולפי אלו הענינים, יש לך להתבונן מה שאמר בחתימת מעשה בראשית "כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהי"ם לעשות" בראשית ב' ג'. **ברא בשם אלהי"ם** והוא עתיד לעשות (כלומר לעמוד ולהנהיג) **בשם יהו"ה**.

והעד הנאמן אמר סמוך לו "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהו"ה אלהי"ם ארץ ושמים" שם פסוק ד' - בהבראם ביום עשות יהו"ה, פירוש: **בהבראם בשם אלהי"ם, ובהעשותם בשם יהו"ה**.

יהו"ה יוה"ה יהה"ו, הוה"י ההי"ו היו"ה, והי"ה ויה"ה והה"י, היה"ו ההי"ו היו"ה.

זהו סוד צירוף השם המיוחד הנכבד והנורא על סדר המוכרך, ואין לו צד שני והפוך אחר זולת זה. ואמנם לא תמצא בכל אלו הלשונות כי אם הויה בלבד, ותמצא תכלית כל צירופו מורה הויה ולא עוד. שמו הוא סוד אמיתתו ואינו דבר יוצא חוצה לו. ולפיכך נעיד יהו"ה אחד בהיות הויתו יתברך אחדות שאין בה תערובת לדבר אחר כמו שתמצא בשאר הלשונות.

אפילו בשתי אותיות ראשונות באלפא ביתא, תמצא שתי לשונות משונות, כאמרו א"ב והפכו ב"א, ואין לשון **אב** דומה ללשון **בא**. גם בכינוי שהוא ראשית החידוש, אפילו בשתי אותיות ראשונות תמצא השינוי. כי א"ל שהוא תחילת הכינוי הפכו לא. והרי אין לשון א"ל דומה ללשון לא.

מה שלא תמצא כן בהו"ה, כי כולו שלם בלתי צד שני ולכן נקראהו יהו"ה אחד בהיותו מכל פנים מקבל אחד בלתי מקבל שני.

וכשתבין חקירת אלו הענינים בסוד אח"ד, אז תכנס למעלת אהב"ה ואז תהיה עובד מצד האהב"ה כאמרו סמוך לאח"ד "ואהבת את יהו"ה אלהיך" דברים ו' ה' כי סוד אח"ד הוא סוד אהב"ה, ואין אתה נכנס למעלת האהבה מבלתי שתדע סוד הייחוד האמיתי ואז תוכל לעבוד לפניו מצד האהבה. אברהם אבינו עליו השלום, כשנתאמת לו סוד ייחודו יתברך, נאמר בו "ויקרא בשם יהו"ה בראשית כא' ג' ואז נקרא אהוב כאמרו "זרע אברהם אהובי" ישעיה מא' ח'

והרי לך יסוד גדול מיוסד שהוא יסוד כל היסודות ועמוד החכמה, ואחר זה נמשכת כל התורה כולה, ובהיותו יודעים ומאמינים סוד קדמותו וייחודו ית', אזי נוכל להמליכו באמת ובלב שלם; ואז נוכל לקבל את תורתו על צד האמת ודרך הנכונה, מאחר שנדע ממי אנו מקבלים ולפני מי אנו עובדים ומי הנאמן לשלם לנו שכר הפעולה. ואז נדע דרכי התורה כי כולם **דברי אלהי"ם חיים**

ואחר שביארנו קצת מן הדרכים אשר שמו יתברך מורה עליהם, נתזור לבאר שאר השמות הנמשכים אחר השם המיוחד בעזרת שדי.

ב. סוד השם הנמשך מאמתת שם יהו"ה וסודו אהי"ה

מאמתת הוית שמו המיוחד שהוא יהו"ה, נתהווה שם **אהי"ה שסודו יה"ו**. הרי לך שם אהי"ה סמוך הוא לשם יהו"ה בסוד יה"ו, אמנם אינו שלם כמותו.

תדע כי שם יהו"ה איננו מורה רק מציאותו יתברך וייחודו, ולכן נקרא מיוחד; אמנם שם אהי"ה לא נקרא מיוחד מפני שהוא כולל סוד מציאותו יתברך אך גם סוד חידוש כל שאר הנמצאים כולם מאמתת מציאותו יתברך.

לפיכך הפרש גדול הוא בין שם יהו"ה אשר לא נוכל לקראו כפי אותיותיו בהיותו קדמון, ובין שם אהי"ה אשר נקראהו כפי אותיותיו, שהרי שם מחודש הוא ומורה ראשית החידוש כפי שיתבאר להלן.

והבן שאין מעלת שם אהי"ה כמעלת שם יהו"ה, כי זה מיוחד לייחודו יתברך, וזה מורה מציאות שאר כל הנמצאים מאמתת מציאותו יתברך. ולכן תמצא כי אהי"ה סודו יה"ו חסר את אחת משם ההוי"ה, שאין מעלתו כמעלת שם ההוי"ה. והרי לך שם יהו"ה כולל שם אהי"ה, ואין שם אהי"ה כולל שם יהו"ה.

שם אהי"ה מורה ראשית החידוש...

ראשית האלפא ביתא, שהוא ראשית כל הנמצאים, הינו א"ב ג"ד ה"ו, סודו יה"ו כסוד אהי"ה והוא סוד תחילת כל החידוש בהיות יה"ו מתחדש מאמתת מציאות שם יהו"ה.

הרי לך, שם אהי"ה הוא ראשית לכל המעלות, בהיותו מורה מציאות כל הנמצאים ומעיד על חידוש העולם. כאמרו "יהו"ה קנני ראשית דרכו" משלי ח' כב' וגומר "ואהי"ה אצלו אמון" שם ח' ל'. יהו"ה קדמון הוא ו-אהי"ה ראשית דרכו
שם יהו"ה מורה קדמות לבד, ושם אהי"ה מורה מציאות כל המחודשים.

ואמרו לי מה שמו...

דע לך שכאשר היו ישראל בגלות מצרים, הגיעו למ"ט שערי טומאה ולתכלית הכפירה. ברבות הימים בגלות המר ההוא, כמעת ונשתכחו מהם שמות הקודש שבאו מהאבות וחזרו להיות כשאר העמים אשר עבדו לכוחות עליונים, כוכבים ומזלות, חוץ משבת לוי אשר לא עבד מעולם עבודה זרה ועל כן זכה לכהונת עולם.

על כן כאשר נגלה ה' ית' וית' שמו לעד למרע"ה, ואמר לו לך אל פרעה ואמרת אליו... אמר לפני יתברך, ריבונו של עולם הרי כל האומות כופרים באמונתך ובמציאותך ודעתם שאין אלו"ה בלעדי הכוכבים, כדברי פרעה "מי יהו"ה אשר אשמע בקולו" שמות ה' ב' או "לא ידעתי את יהו"ה" שם

לכן הוצרך מרע"ה אדון כל הנבאים לשאול מאתו ית' "ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם" שמות ג' יג'. כוונתו היתה בחקירת שם המיוחד המורה על מציאותו ונצחיותו יתברך ועל היותו קדמון ומושל על הכל.

התבונן בארבע תיבות ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה ראשיתן: אותיות ל מ ש " מ שהן גימטריא סו"ד ש"ם ותכליתן: י ה ו " ה
דהיינו שואל מרע"ה: מה הוא סוד ש"ם
מה הוא סוד צורת האותיות יהו"ה
מה הוא סוד מ"ה דהיינו מה סוד שם האותיות יו"ד ה"א וא"ו ה"א

אך הוא יתברך הסתיר שם ההוי"ה מכל וכל מפני שאין בכל נמצא כח להשיג תכלית אמתתו. אמר לו יתברך למרע"ה, אמתת שם יהו"ה אינך יכול להשיג, אמנם יכול אתה להשיג שם אהי"ה אשר מורה קצת ההוי"ה אבל לא תכלית ההוי"ה כפי שמורה שם המיוחד.

אהי"ה אשר אהי"ה ...

ומה שכפל את הלשון ואמר אהי"ה אשר אהי"ה, כאילו אמר לו:

א (יו"י = יהו"ה) הי"ה

אשר

אהי"ה

דהיינו אני א (הנמצא הראשון) הי"ה (קדמון לכל דבר) אשר אהי"ה דהיינו אשר מאמיתת מציאותי נמצאו כל הנמצאים שבעולם, אני נסתר בשם יהו"ה ונגלה בשם אהי"ה, וזהו אומרו אשר אהי"ה, דהיינו כל מקום שתמצא אהי"ה, תדע לך שכולל מציאות שאר הנמצאים מאמיתת מציאותי.

הרי לך הסתיר שם יהו"ה שהוא ראשון בהיותו נעלם וקדמון לכל דבר, ונשתמש בשם יה"ו שהוא סמוך לו ושסודו אהי"ה.

סוד חידוש העולם...

שם אהי"ה הוא סוד חידוש העולם כאמור לעיל בסוד א"ב ג"ד ה"ו שסודם יה"ו. ודע לך כי שלוש אותיות אלה מעידות עליו ית' שהוא אחד לבדו יחיד וקדמון וכי כל השאר מחודשים הם.

וזהו סוד יה"ו, אשר פירושו יו"ד ה"א וא"ו סימנו ט"ל וסודו יהו"ה אח"ד

חותם מעשה בראשית...

זהו סוד אומרו בספר היצירה פ"א משנה י"ג **חותם מעלה יה"ו**, **מטה יו"ה** בהיות כל ההיות נמצאות מאמיתת **יה"ו חותם מעשה בראשית** כמו שנאמר שם: "שלש אותיות מן הפשוטות חתם, רוס ברר שלש וקבען בשמו הגדול יה"ו" ופירש הרמב"ן: "וחתמו ביו"ד הי"א וא"ו כלומר בחכמה ובתבונה ובדעת" ומבואר לכל משכיל בהיות כל חותם מעשה בראשית מעיד **יהו"ה אח"ד**

והנה לך, כי סוד **אהי"ה** הוא השם המורה על היות כל המיוחדים נמצאים מאמיתת היותו ית', וכן תמצא כל סדרי בראשית נחתמים בו בסוד **יה"ו**, וכן תמצא ש **א' ב' ג' ד' ה' ו' סודם יה"ו**. כמו כן תמצא שם **אהי"ה** סודו **כ"א**, והאותיות היסודיות סודן **כ"ב**, וחסר **א' משם אהי"ה** לתשלום האותיות.

וזה אומרם **והוא באחד ומי ישיבנו**, איוב כ"ג י"ג וכן **ואהי"ה אצלו אמון** משלי ח' ל' בהיות **ואהי"ה** סודו **כ"ז** כמנין כ"ז האותיות קטנות עם גדולות שהן סוד התורה, תחילת דרכו יתברך, ובהיות שם **אהי"ה** ראשית כ"ז אותיות בסוד **א"ב ג"ד ה"ו** העולים **יה"ו**.

וזהו סוד יחודו ית'. שאחר שנתחדשו לו הפעולות, נתחדש לו שם **יה"ו**. אמנם הוא יתברך לא נתווסף בו דבר מבריאת העולם להשלים מציאותו יותר ממה שהיה שלם, ולא נגרע ממנו דבר שלא ברא דבר לצורכו.

ג. סוד השם השלישי הנמשך אחר יהו"ה יה"ו סודו י"ה

אם עוונות תשמור י"ה...

שם **י"ה** נגזר כאמור מאמיתת השם השני **יה"ו** והוא מורה על פעולת העולם, ועל היות הגמול והעונש הכל לפי המעשה. וזהו אומרו תהלים קל ג **"אם עוונות תשמור י"ה, יהו"ה מי יעמוד"**

שלוש הן דרכי השם המיוחד בהן אנו משתמשים בתורתנו הקדושה הדרך הראשונה **יהו"ה** השם המיוחד,

הדרך השנייה **אהי"ה** סודו **יה"ו**. הוא חותם כל התכונות, ויסוד כל ההיות המיוחדות הדרך השלישית **י"ה** המורה על פעולת העולם

הרי לך מכח אמיתת שם **יהו"ה**, נמצאו **אהי"ה י"ה**, ואלה שלשת השמות, הם סוד ההיות **יהו"ה** סוד היותו יתברך מורה על על ההויה **הקדמונית**

יה"ו מורה על **חידוש** העולם ועל היותו

י"ה מורה על **הנהגת** הדין והעונש, הכל על פי המעשה וזהו סוד אמרו

יהו"ה יה"ו י"ה י'

דע שהכל נמשך להויה ב"ה, מכח השם יתברך המיוחד בסוד **יהו"ה יה"ו י"ה י'** אמנם השם המיוחד **יהו"ה** לא תמצאנו נכלל לא במעשה בראשית ולא במעשה מרכבה, אלא השתמש רק בשלושה שימושים האחרונים בלבד שסודם **יה"ו י"ה י'**, וזהו בהיותו מיוחד מכלל צד חידוש, והוא קדמון

ויאמר אלהים יהי אור... ויהי אור

פתח יתברך ויתעלה שמו לעד, במעשה בראשית שנאמר "ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור" התבונן וראה:

מילת **יה"י** היא תכלית שימוש השם המיוחד, והיא כוללת שני השימושים האחרונים **יהו"ה יה"ו י"ה י'**

מילת **ויה"י** היא אמתת המציאות והיא נאחזת בשלושה שימושים האחרונים שסודם **יהו"ה יה"ו י"ה י'**

ועל זה הדרך תמצא כל ההיות שבמעשה בראשית, כולן משתמשות בארבע אותיות האחרונות שבשימוש השם המיוחד, **סודו ויה"י**. ובלשון זה נתהוו כל ההיות כולן ויצאו להויה. **הרי לך כל מעשה בראשית מתהווים מאמתת שם הויה ואין שם הויה נכלל עמהם.**

מעשה מרכבה...

גם במעשה מרכבה, רק **יה"ו י"ה י'** נאחזים בה, אמנם שם **יהו"ה** נבדל ממנה הבדל גמור.

דע כי האות האחרונה אשר בשימוש השם הוא סוד המרכבה ממש בדרך זו:

י'	סודו	<u>א"ב ג"ד</u>
י"ה	סודו	<u>א"ב ג"ד</u> ה'
יה"ו	סודו	<u>א"ב ג"ד</u> ה"ו

י', שהוא **תכלית שימוש השם**, הוא סוד המרכבה בסוד **א"ב ג"ד**, ובה נאחזים ה" של י"ה וה"ו של י"ה

שלושה שימושים האחרונים שבשם המיוחד תקועים במרכבה, אמנם שם י"ה תמצאהו נבדל ממנה ותמצאהו חוצה לה בסוד ה"ו ז"ח שסודו י"ה

כל ארחות י"ה חס"ד ואמת תהילים כה' י'

י"ה י"ה י"ה י' סודו ע"ב שסודו חס"ד

דרכי שימוש שם ה' חסד הם, ובאלו הדרכים אנו משתמשים בכל התורה כולה. וכן תמצא שלשה פסוקים שהם **ויס"ע ויב"א וי"ט** שמות ידי בהיות כל אחד כולל ע"ב אותיות שהם סוד השם המיוחד ית'.

הנה ה' רוכב על עב קל ובא מצריים ישעיה יט' א'

שלשה סימנים יש לשם המיוחד ותמצא אותם בפסוק הנ"ל בזו הדרך:

י"ה	סודו	כ"ו
י"ה י"ה י"ה י'	סודו	ע"ב
י"ד ה"א ו"א י"ד ה"א ו"א י"ד ה"א ו"א י"ד	סודו	ק"ל

הרי לך סוד שימוש השם המיוחד

י"ה	-	כפי צורת אותיותיו
י"ה י"ה י"ה י'	-	כפי צורת השימוש
י"ד ה"א ו"א י"ד ה"א ו"א י"ד ה"א ו"א י"ד	-	כפי שם איתיות השימוש

סוד שם י"ה

שם י"ה מורה היות קדמותו ית', שם י"ה מורה היות החידוש ושם י"ה מורה היות העניינים הקורים בנמצאים בטוב בין הפכו

וזה אומר עזי וזמרת י"ה, מדוע משום וי"ה לי לישועה שמות טו' ב' וכן יד על כס י"ה, מדוע משום מלחמה ליהו"ה בעמלק שמות יז' טו'

כל המציאות כולה כוללת עשרה חלקים עד האות י' אך תמצא שם י"ה כולל חצי בסוד **א"ב ג"ד ה'**, כאמרו כי **י"ה י"ה י"ה** צור עולמים ישעיה כו' ד' כמו כן תמצא שם י"ה מכוון בראש יהו"ה ובסוף אהי"ה וכן תמצאהו נקשר בשם אלהי"ם.

י"ה תמורתו כ"ו
י"ד ה"א סודו כ"ו
הרי לך שם י"ה סודו ותמורתו כסוד י"ה ית'

לסיכום

שלשה שמות המורים סוד ההויה נסמכים על השם הראשון שהוא השם המיוחד באלו הדרכים:

י"ה	תמורתו	כז"ו
י"ה י"ה	סודו	כז"ו
י"ה י"ה	סודו ותמורתו	כ"ו

השם המיוחד יהו"ה כולל י"ה בסוד **כז"ו** וכולל י"ה כפשוטו ממש. הוא יתברך, **סוד ההויה** אשר מאמיתתו נמצאו כל הנמצאים וזולתו אין להם קיום. הוא יתברך, נקרא **יהו"ה** כי זה השם ראוי הוא להיותו יתברך נקרא בו, בהיותו קדמון ואין דבר קודם לו בהיותו נקרא הו"ה. הרי לך יוצרנו יתברך ויתעלה, ראשון ושמו עד נאמן לכך.

והוא נקרא **אהי"ה** כאשר הוא מורה **סוד היות חידוש העולם**, וכן הוא נקרא י"ה כאשר הוא מורה **סוד היות פעולת העולם**.

שני שמות אלו, כפי שנבאר בע"ה בשער הבא, נכללים בשם אלהי"ם, שהוא ראשית החידוש והוא ראשית תורתנו הקדושה, כאמרו "בראשית ברא אלהי"ם".

אמנם, הפרש גדול יש בין שמות **אהי"ה י"ה** לבין שם **אלהי"ם**. אלה מורים **סוד ההיות**, וזה מורה על **פעולת ההיות אחר שנמצאו**.

אלה מורים על היסוד שהוא מציאת האותיות והיותן, ושם אלהי"ם מורה על הבנין שהוא התורה, שהרי התורה נבנית היא מאותם האותיות.

ועל יעלה על דעתך, ותאמר שמאחר ואלו השמות כולם תלויים בשם המיוחד, ומאחר שכל אלו השמות נכללים בו, הרי גם הם נמצאים בהימצא השם המיוחד.

הרי כבר אמרנו שלפני שנברא העולם, אין לו שם זולתו ית', ושמו מעיד על ההויה.

לפיכך בהתחדש צורת האותיות ונתחדש העולם, נתחדשו לו ית' שאר כל השמות הנמשכים אחר
ההוי"ה.
אם כן הרי לך סוד שם יהו"ה יתברך נבדל מן כל ומאמתתו נמצא הכל, וכל השמות זולתו
מחודשים הם.

**תם ונשלם בחסדו יתברך השער הראשון שבחלק הראשון ועל סדר זה נמשיך, בעזרת החונן
לאדם דעת, להיכנס בשאר השערים על סדר דברי הרב זצוק"ל זיע"א
כי אין לשערים כולם קיום בלתי הוי"ה ב"ה, ואחר שער זה נמשכים כל השערים כולם**